

Arrest

nr. 81 352 van 15 mei 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 1 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, die de Iraakse nationaliteit bezit en van Arabische origine bent, verklaart afkomstig te zijn van Kirkuk in Centraal-Irak. U zou niet politiek actief zijn geweest in uw land van herkomst en als arbeider hebben gewerkt in een landbouwbedrijf in Kirkuk. Uw vader zou als bediende werkzaam zijn geweest bij een telefooncentrale in Kirkuk. Hij zou geen politieke activiteiten hebben ontplooid in Irak en slechts voor de formaliteit lid zijn geweest van de Baathpartij van voormalige president Saddam Hussein. In 1987 zou uw vader door het oude regime als reservist zijn opgeroepen om deel te nemen aan de Iran/Irak-oorlog. Datzelfde jaar zou uw vader zijn gesneuveld aan de frontlinie in Basra. In 1994 zou uw familie van het oude regime een onderscheiding voor uw vader met als eretitel 'Vriend van Saddam Hussein'

hebben gekregen. Uw vader zou zijn gehonoreerd voor zijn verdiensten tijdens de Iran/Irak-oorlog. Tot 26 februari 2010 zou u geen vervolgingsproblemen hebben ondervonden in Irak. Op deze datum zouden "peshmerga's" (soldaten van het Koerdisch leger) uw huis zijn binnengevallen zonder een huiszoekingsbevel. Uw huis zou zijn doorzocht op documenten van uw vader bij de Baathpartij. Hij zou op een lijst figureren van 'Vrienden van Saddam Hussein' en hierdoor als 'Baathist' worden beschouwd. Deze lijst zou in 2003 na de val van het Baathregime door "peshmerga's" in beslag zijn genomen in het voormalig presidentieel paleis in Bagdad. Nadat uw belagers geen partijdocumenten van uw vader bij jullie thuis zouden hebben gevonden zou de ganse inboedel zijn vernield. U en uw broer zouden naar buiten zijn gesleurd. Dankzij de interventie van de 'Mukthar' (wijkverantwoordelijke) en uw burens zouden de "peshmerga's" u verder met rust hebben gelaten en zijn vertrokken. Uit angst voor verdere bedreigingen door "peshmerga's" zou u zijn ingetrokken bij verwanten in de regio 'Shaterloo' in Kirkuk. U zou er ongeveer twee weken hebben verbleven. Op 11 maart 2010 zou u Irak hebben verlaten en legaal Turkije zijn ingereisd. Vervolgens zou u clandestien naar België zijn doorgereisd waar u op 27 september 2010 asiel aanvraagde.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-Generaal Voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat aan u de hoedanigheid van vluchteling niet kan worden toegekend en dit omwille van de volgende redenen.

Vooreerst dient opgemerkt dat u omtrent het politiek engagement van uw vader bij de Baathpartij tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas ondermijnen. Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het CGVS dat uw vader als lid geregistreerd zou zijn geweest bij de Baathpartij. Hij zou er een lage rang hebben bekleed namelijk 'Muayid' (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 1). Gedurende uw tweede gehoor beweerde u plots geheel anders niet te weten of uw vader al dan niet bij de Baathpartij geregistreerd was, en hij zou ook geen rang hebben gehad bij deze partij (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 9).

Vervolgens dient vastgesteld dat u bijzonder weinig informatie kon verschaffen over de de omstandigheden waarin uw vader zou zijn gedood tijdens de Irak/Iran-oorlog. U kwam hieromtrent niet verder dan enkel de plaats van zijn overlijden te vermelden, namelijk 'Nahar al Jasim', maar u weet niet wat er zich precies heeft voorgedaan (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 9). Feit is dat u op het ogenblik van de dood van uw vader nog zéér jong was, ongeveer acht jaar, en dus niet geacht kan worden alle details aangaande zijn inzet en dienst aan het oorlogsfront te kennen. Het is echter wél zeer merkwaardig dat u, door de jaren heen, als zoon van een door het oude regime onderscheiden martelaar niet meer informatie heeft gekregen of verzameld over de 'heldendaad' en 'het martelaarschap' van uw vader tijdens de beruchte Iran/Irak-oorlog. Immers, uzelf verklaarde in 1994 samen met uw moeder aanwezig te zijn geweest op een feest georganiseerd door het oude regime om de martelaren van deze oorlog te eren. Uw familie zou hiervoor persoonlijk een uitnodiging hebben ontvangen. Op dit feest zou het oude regime aan u en de andere aanwezige families van martelaren onderscheidingen voor de gesneuvelden hebben uitgereikt. Het is merkwaardig dat u tijdens deze bijeenkomst met andere families van martelaren geen informatie heeft uitgewisseld over de verdiensten van jullie overleden dierbaren in de oorlog. Uw uitleg als zou u destijds nog jong zijn geweest, 15 jaar, is deze keer niet overtuigend. Nochtans moet u toch bepaalde bijzonderheden hebben opgevangen over uw overleden vader. Immers, uzelf verklaarde dankzij de onderscheiding van uw vader als 'Vriend van Saddam Hussein' persoonlijk te hebben mogen genieten van een aantal privileges aangereikt door het oude regime. Zo zou uw familie een stuk grond geschonken hebben gekregen. U zou tevens bevoordeeld zijn geweest op school t.o.v. andere leerlingen onafhankelijk van uw schoolprestaties. Ook zou u hebben kunnen genieten van een 'lichtere' legerdienst (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 10). Uit uw bovenstaande begunstigde positie als zoon van een door het regime geëerde martelaar dient aangenomen dat u spontaan toch zou hebben getracht meer informatie te krijgen over de rol van uw vader tijdens de Iran/Irak-oorlog en de preciese omstandigheden waarin hij zou zijn gesneuveld. Des te meer mag toch van u worden verwacht dat u hierover meer inlichtingen zou hebben ingewonnen, bijvoorbeeld bij uw familie, én zeker nadat u bleek dat u werd gevisieerd door "peshmerga's" vanwege deze onderscheiding van uw vader. Immers, uzelf verklaarde dat "peshmerga's" u en uw familie als 'Baathisten' zouden brandmerken vanwege de onderscheiding van uw vader als 'Vriend van Saddam Hussein'. U zou hierdoor genoodzaakt zijn geweest uw land van herkomst te ontvluchten (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 6-10 en gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 8-11). Van een persoon die meent vervolgd te worden vanwege het verleden van zijn overleden vader kan aangenomen worden dat hij meer inlichtingen heeft ingewonnen over dit verleden teneinde de beschuldigingen van de "peshmerga's" af te toetsen aan wat er toen werkelijk is gebeurd. Het feit dat u tot op heden hierover zo goed als géén enkel detail kan vertellen komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Ter staving legt u de onderscheidingskaart van uw vader als 'Vriend van Saddam Hussein' neer. Opmerkelijk is dat dit document, dat postuum werd uitgereikt een foto heeft, en dat onderaan deze foto een begin van een blauw-paarse stempel zichtbaar is, maar deze hoekige stempel niet verder doorloopt over de rest van het document. Dit alles doet twijfels rijzen aangaande de herkomst van dit stuk. U legt ook geen enkel identiteitsdocument neer van uw vader waardoor niet met zekerheid kan worden vastgesteld of de persoon vermeldt op de onderscheidingskaart wel degelijk uw vader is. Zowel tijdens uw eerste als tweede gehoor voor het CGVS werd u gevraagd een identiteitsdocument van uw vader aan het CGVS over te maken om jullie familieband te staven. Hoewel u gedurende uw beide gehoren de bereidwilligheid toonde hieraan gevolg te zullen geven bleef u tot op heden hiertoe in gebreke (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 10 en tweede gehoor CGVS, p. 9).

U legt wel een pensioenkaart van uw vader neer maar dit is geen afdoend bewijsstuk. Vooreerst betreft het een kopie van een dermate slechte kwaliteit en geenszins een origineel waardoor de bewijswaarde gering is. Bovendien staat dit document op naam van uw moeder en niet uw vader (zie gehoorverslag CGVS, tweede gehoor, p. 9, p. 9 bis). Ook de neergelegde overlijdensakte van uw vader met vermelding dat hij tijdens de Iran/Irak-oorlog zou zijn gesneuveld is niet afdoende. Ook dit document betreft een kopie en geenszins een origineel. Nochtans verklaarde u over een origineel te beschikken dat u thuis in Irak zou hebben achtergelaten (zie gehoorverslag CGVS, p. tweede gehoor, p. 9). Bovendien toont dit document niet aan dat u als gevolg hiervan in 2010 ernstige problemen zou hebben gekregen.

Aangaande de problemen die uw familie met de "peshmerga's" zou hebben gekend dient het volgende te worden opgemerkt. Zo is zeer opvallend dat u en uw familie pas in 2010, zeven jaar (!) na de val van het regime van Saddam Hussein en de in beslagname van een lijst door "peshmerga's" waarin uw vader zou figureren als 'Vriend van Saddam Hussein', de aandacht zou hebben getrokken van de Koerdisch autoriteiten. Immers, politieke afrekeningen waarbij Baathisten en hun familieleden werden vervolgd vonden in hoofdzaak plaats tijdens de eerste jaren na de val van het Baathregime in 2003. Het is weinig geloofwaardig dat u en uw familie gedurende al die jaren zouden zijn ontzien door "peshmerga's" alhoewel zij reeds over de bezwarende informatie beschikten. Uzelf verklaarde uitdrukkelijk voorafgaandelijk aan de inval van "peshmerga's" in uw huis op 26 februari 2010 nooit eerder vervolgingsproblemen te hebben ondervonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 6, p. 7, p. 9). Dat de Koerdische autoriteiten zeven jaar zouden wachten om u en uw familie te interpellieren en lastig te komen vallen, is in deze context allesbehalve plausibel. Ook bevreemdend is de vaststelling dat u na het incident met de "peshmerga's" geen verdere bescherming heeft gezocht bij uw lokale autoriteiten. Uw uitleg als zou u als Arabier geen gehoor vinden bij de Koerdische gouverneur en Koerdische politie-inspecteur is weinig overtuigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Immers, uzelf verklaarde dat de 'Mukhtar' van uw wijk zelf een Arabier is en dat de "peshmerga's" die uw huis zouden zijn binnengevallen gehoor hebben gegeven aan zijn bevel uw huis te verlaten en jullie met rust te laten (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 9). In dit verband is het evenzeer merkwaardig dat u geen enkele poging heeft ondernomen toenadering te zoeken bij prominente personen, stamleden of politici van uw Arabische gemeenschap in Kirkuk voor steun. Uw uitleg als zou u hieraan niet gedacht komt zeer pover over, toch wanneer u op het punt stond uw land te verlaten, een wel zeer ingrijpende beslissing (zie gehoorverslag CGVS, eerste gehoor, p. 9).

Rekening houdend met alle bovenstaande opmerkingen heeft u uw zelfverklaarde vrees voor vervolging niet aannemelijk gemaakt.

De overige door u voorgelegde identiteitsdocumenten: een uittreksel uit het geboorteregister en uw militaire kaart bewijzen tonen weliswaar uw identiteit en afkomst uit Kirkuk aan maar zijn niet van die aard om bovenstaande appreciatie in gunstige zin te wijzigen.

U verklaart ook nog dat u een broer in België heeft, (M.B.U.), (OV 6.508.376 en CG 09/17527) die in mei 2010 de subsidiaire beschermingsstatus kreeg toegekend. Wat zijn asielaanvraag betreft, baseerde hij zich op totaal andere feiten dan u.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient ook in u geval te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Kirkuk in de provincie At-Ta'mim in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Kirkuk te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkuk in de provincie At-Ta'mim wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak en meer in het bijzonder ook in Kirkuk merklijk verbeterd is. Het aantal veiligheidsincidenten en het aantal burgerslachtoffers in Kirkuk is gedaald. Verder wordt duidelijk vastgesteld dat er een verschuiving is van het type geweld dat nog voorkomt. Het geweld dat specifiek

gericht wordt tegen bepaalde beroepsgroepen is gestegen terwijl het geweld tegen bepaalde minderheden oa. tegen de Christenen blijft voortduren. Naast de evolutie naar meer doelgericht geweld, wordt vastgesteld dat het terroristisch geweld is afgenomen en meer evolueert naar crimineel geweld. Slechts sporadisch werden nog grootschalige bomaanslagen gepleegd in Kirkuk. De belangrijkste aanslagen werden gericht tegen de Iraakse veiligheidsdiensten. Het risico om met geweld geconfronteerd te worden is voor het merendeel van de burgers die in Kirkuk leven, verminderd. Voor bepaalde groepen blijft de situatie wel risicovol oa. voor de leden van de Iraakse veiligheidsdiensten en ook voor religieuze minderheden oa. de Christenen. Ze zijn ofwel het slachtoffer van doelgerichte aanslagen ofwel doelgericht geweld tegen individuen. Het doelgericht geweld tegen individuen wordt vooral gepleegd tegen leiders van bepaalde beroepscategorieën oa. politieke leiders, rechters, leiders van Sahwa, leiders van de veiligheidsdiensten en overheidsambtenaren met een hoog profiel (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - Ninewa/Kirkuk" dd. 5 januari 2012).

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Baghdad enkele zware aanslagen gepleegd. In Kirkuk is sinds het vertrek van de Amerikanen echter geen sprake van een uitzonderlijke opflakking van het geweld. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Kirkuk subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkuk nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkuk dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Kirkuk aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Kirkuk blijkt dat er sporadisch zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De algemene veiligheidssituatie is reeds geruime tijd merkelijk verbeterd. Het terroristische geweld is afgenomen en meer geëvolueerd naar crimineel geweld. Verder is het geweld doelgericht van aard en viseert het bepaalde beroepsgroepen en minderheden. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Kirkuk is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in Kirkuk, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Kirkuk actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Kirkuk aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Bovendien voert u zelf geen elementen aan die zouden wijzen op een individueel risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 §2, 48/5, 52 en artikel 62 van de wet van 15 december 1980.

Verzoeker wenst op te merken dat zijn vader inderdaad als lid van de Baath-partij geregistreerd was en er een lage rang bekleedde, nl. 'Muayid'. Ten tijde van zijn tweede gehoor was verzoeker wat betreft desbetreffende vraag in de war.

Verzoeker stelt dat hij er destijds niet aan gedacht heeft om over de omstandigheden waarin zijn vader overleden is, meer informatie te bekomen. Verzoeker wenst op heden de overlijdensakte en een

bijhorende document van zijn vader neer te leggen. Tevens voegt hij het nationaliteitsbewijs van zijn vader toe.

Verzoeker stelt dat zij zolang uit het vizier van de Koerden gebleven zijn aangezien de peshmerga's eerst begonnen zijn met belangrijke personen te zoeken. Later kwamen de 'gewone' mensen aan bod. Hij kon geen bescherming vragen bij de autoriteiten aangezien hij van Arabische origine is en omwille van zijn etnie niet gehoord, laat staan geholpen zou worden. De 'mukhtar' heeft de peshmerga's bovendien een enkele keer tegengehouden.

2.1.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert, zonder dat het een aanvullend onderzoek kan zijn en zich uitsluitend op het rechtsplegingdossier baseert, rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Inzake de vaststellingen in de bestreden beslissing omtrent verzoekers kennis aangaande de omstandigheden van het sneuvelen van zijn vader in de Iraakse – Iraanse oorlog, dient te worden opgemerkt dat dit overlijden zich situeert in 1987 en dat verzoeker op dat ogenblik acht jaar oud was. Uit verzoekers verklaringen blijkt dat zijn vader geen hoge militaire graad had, hetgeen niet betwist wordt in de bestreden beslissing. De vraagstelling omtrent de omstandigheden van het sneuvelen houden hier onvoldoende rekening mee, *in casu* waar vragen gesteld worden naar de linie waar zijn vader heeft gevochten, door welke eenheid van het Iraanse leger hij werd aangevallen, welke eenheden van de legers tegenover elkaar stonden en welke precies de taken van verzoekers vader waren (gehoor CGVS, 3 oktober 2010, p. 9-10). Omwille van verzoekers leeftijd op het ogenblik van het sneuvelen van zijn vader en de algemeen bekende feiten van de Iraakse – Iraanse oorlog (loopgravenoorlog, chemische wapens, honderdduizenden doden, ...) kan van verzoeker geen militair historisch overzicht verwacht worden over de precieze omstandigheden van het sneuvelen noch dient te worden verwacht dat hij zich, meer dan twintig jaar na de feiten, dienaangaande ten gronde informeert. Waar de bestreden beslissing stelt: *"Het is echter wél zeer merkwaardig dat u, door de jaren heen, als zoon van een door het oude regime onderscheiden martelaar niet meer informatie heeft gekregen of verzameld over de 'heldendaad' en 'het martelaarschap' van uw vader tijdens de beruchte Iran/Irak-oorlog"* dient te worden vastgesteld dat verzoeker wel melding kon maken van de wijze waarop zijn vader sneuvelde en de plaats waar hij om het leven kwam. Het feit dat verzoekers vader postuum onderscheiden werd en dat voor families die in gelijkaardige omstandigheden soldaten verloren, ceremonies werden georganiseerd kan niet dienstig ingeroepen worden als argument om verzoekers onwetendheid inzake de concrete omstandigheden van het sneuvelen als negatief element te duiden. Aangenomen kan immers worden dat het toenmalige Baath-regime de gevolgen van de oorlog gebruikte in het kader van een nationalistisch discours.

Verweerder toont evenmin aan over gegevens te beschikken waaruit zou blijken dat dergelijke kennis tot het gemeengoed behoort of waaruit zou kunnen worden nagegaan dat verzoekers verklaringen stroken met de realiteit.

Waar verzoeker verwijst naar stukken in bijlage van zijn verzoekschrift, worden deze bij toepassing van artikel 8 van het Procedurereglement Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet in overweging genomen omdat ze werden opgesteld in een andere taal dan deze van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling.

Verzoekers vrees voor vervolging is geënt op een huiszoeking die zou zijn gebeurd op 26 februari 2010. De bestreden beslissing stelt terecht dat het weinig geloofwaardig is dat verzoeker en zijn familie pas in 2010, zeven jaar na de val van het regime van Saddam Hussein en de in beslagname van een lijst door peshmerga's waarin zijn vader zou figureren als 'Vriend van Saddam Hussein', de aandacht zou hebben getrokken van de Koerdische autoriteiten. Politieke afrekeningen waarbij Baathisten en hun familieleden werden vervolgd vonden in hoofdzaak plaats tijdens de eerste jaren na de val van het Baath-regime in 2003. Gelet op de omstandigheden van de oorlog tussen Irak en Iran is het evenmin aannemelijk dat een gesneuvelde van die oorlog diens familie actueel in een negatief daglicht zou stellen. Tevens is het niet aannemelijk dat verzoeker na het incident met de peshmerga's geen verdere bescherming heeft gezocht bij de lokale autoriteiten of geen pogingen ondernomen heeft om toenadering te zoeken bij prominente personen, stamleden of politici van zijn Arabische gemeenschap in Kirkuk voor steun doch daarentegen onmiddellijk besloot het land te verlaten. Een eenmalige (onrechtmatige) huiszoeking, tijdens dewelke de steun werd verkregen van de 'mukhtar' en waarna geen klacht werd neergelegd of bescherming gevraagd, impliceert niet dat verzoeker (of zijn familie) het voorwerp uitmaken van een gerichte vervolging; verzoeker maakt daarenboven geen melding van andere feiten die naderhand ten aanzien van zijn familie zouden zijn gepleegd.

Verzoeker ondersteunt zijn bewering niet dat eerst de belangrijke mensen werden gezocht en later de gewone mensen aan bod kwamen, door enig concreet gegeven. Het is niet aannemelijk dat familie van een lid met een lage rang binnen de Baath, die sneuvelde in 1987, enkel omwille van dit feit actueel in de negatieve aandacht zou staan.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.1. Met betrekking tot de subsidiaire bescherming voert verzoeker aan dat het CGVS uitdrukkelijk stelt dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkuk nog steeds problematisch is. Verzoeker citeert te dezen uit de SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak – Ninewa/Kirkuk" van 5 januari 2012. Verzoeker voert aan dat het geweld waarvan hij het slachtoffer was in zijn land van herkomst ressorteert onder de omschrijving van de veiligheidssituatie in Kirkuk zoals weergegeven in de SRB. De aanval op verzoeker en zijn familie was een doelgerichte aanslag tengevolge van het lidmaatschap van verzoekers vader bij de Baathpartij.

2.2.2. Inzake de situatie van verzoeker en zijn familie omwille van het lidmaatschap van de Baath, kan verwezen worden naar het gestelde *sub* 2.1.2.; derhalve kan dit niet aangenomen worden als een reden voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het bepaalde in artikel 48/4.

De commissaris-generaal betwist niet dat de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Kirkuk nog steeds problematisch is, maar verweerder is te dezen terecht van mening dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld in het aan de gang zijnde conflict in Irak en meer bepaald in Kirkuk dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid in Kirkuk aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die het tegendeel aantonen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS